
„У овом свечаном тренутку хоћу да вам пожељим дуг и срећан живот. Сестро, твоја је дужност да мужа волиш и да га поштујеш и да му родиш децу. Ти зете, као мушкарац, треба да своју жену штитиш и да са њом будеш у свим тренуцима, како оним лепим, тако и оним тешким.“

Изговоривши то, трчим у купатило и дugo по-враћам. Али, не лези враже. У купатилу, на машини за прање веша, седи једна жена у црнини. „Ко сте ви?“ Питам је. (Не сећам се да сам видео жену у црнини међу званицама.) „Ја сам твоја удовица.“ Каже жена и бризне у одвратан плач. Једва сам смогао снаге да пустим воду.